

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 27 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vârnav No. 27

Redacția și Administrația
CONSTANȚA, str. Scarlat Vârnav No. 27

Caravana la Ostrov

Îndrum spre Ostrov

Duminică, încă de la ora 6 de dimineață, caravana era pe drum.

După o scurtă oprire la Adamclisi, spre a se imbarca și dinii: **Petre Petrescu**, prefectul plășii, **Alexandru Mojașescu**, ajutor-jude și **Ion Dinu**, Caravana a plecat la Negurenii o mică națiuță de „ajustare”, fiind întâmpinată de d-l **Stan Dobre**, primarul comunei, **Dumitru Iorga**, notar și **Enuș Stănică**, fruntaș al comunei.

S'a asistat la slujba religioasă, care a impresionat prin felul cum era oficiată de **Părintele D-tru Petcu**. Insuși locașul Domnului, de curând renovat, ne-a reținut dintru început atențiunea, cum și biblioteca parțială instalată într-o cameră dintr-un colț al bisericii.

La Ostrov

La ora 11 Caravana s'a oprit în fața străvechei și interesante biserici din Ostrov, unde imediat a început slujba parastasului pentru eroii căzuți în actualul război, oficiată de **Părintele Pavel Dobrescu**, fost protoiereu al Bazargicului, asistat de preoții **Stănescu** și **Oprîșan**.

După serviciul religios, S. Sa Pr. Dobrescu a dat prepoaze amănunte asupra locașului bisericii, construit încă de pe la anul 1800, una dintre primele biserici creștine indicate în Peninsula Balcanică, în urma iradelei date de Sultanul **Abdul Medjid**.

Preoții cari s'au succedat au păstrat cu grijă și evlavie cărțile și icoanele bisericești, care constituie astăzi o mândră și însemnată avere națională, istorică și materială, pe care Ostrovenii ar dori să le așeze într'un nou și impunător locaș la a cărui construcție urmează să pormi cât de curând și la a cărui desăvârșire — dată fiind penuria mijloacelor locale — se va face apel și la ajutor din afară.

După Părintele Dobrescu a luat cuvântul prietenul **Ion Dinu**, a cărui deosebit de substanțială cuvântare, o vom reproduce în extenso, într-un număr viitor.

ȘEZĂTOAREA

Din cauza timpului defavorabil, șezătoarea nu s'a mai putut în grădina publică, cum era proiectat, ci în localul școlii, la orele 4 d. z.

După Inul Regal, executat de un cor mixt dirijat de D-ra **Dumitrescu**, Părintele **Stănescu**, președintele Căminului a ținut o frază potrivită cuvântare introductivă, arătând că încă de la 1930 a luat ființă Căminul cultural — instituție neînțeleasă la început dar astăzi de apreciată astăzi sub imboldul Marelui Conducător.

S. S. a sfârșit asupra rostului acestor Cămine — rost ce cu cât va fi mai înțeles de masele largi ale poporului, cu atât își vor îndeplini ele mai bine și mai folositor menirea.

Părintele **Stănescu**, după ce relevă contribuția adusă de Caravana „Dobrogei Jună” în această direcție mulțumeste obositorilor cari n-au pregetat a veni toamă în îndepărtatul Ostrov și dă cuvântul d-lui

N. S. CĂRPINIȘANU

D-sa desvâluie cu deosebită vervă și căldură starea de spirit și de lucruri din Rusia Sovietică, lămurind în mod științific și psihologic mentalitatea și acțiunea bolșevică.

D-I V. OPROVICIU

reporter de război, bătășean de origine, recită versuri patriotice

D-I ION NEICU

destăpăne rosuri noastre la

Transistria analizează sponurile puse în circulație, proveniența lor și calitatea informațiilor și în fine ce considerații asupra tuturor grațiilor noastre.

D-I C. SIMIONESCU

Tânărul și simplicul învățător din „e hghio”, n-ou membru al Caravanei, relevă câteva figuri dobrogene, care s'au relevat ca factori culturali și naționali, și scoate în evidență marea apropiere dintre Școală și Presă, — două instituții-surori, ambele cu același rol și rost educativ asupra maselor poporului.

D-sa, plecând de la marea personalitate a poetului **Panait Cerna**, născut **Stanclof**, încheie, arătând marea încălzare a dobrogenilor în națiunea română, — în a drare datorită puterii și atrăgătoare civilizației românești.

ALTE PRODUȚIUNI

Cuvântătorii de mai sus, ascultați cu toată atențiunea și răsplățiți cu repetate aplauze — cuvântătorii în rândul cărora nu s'au putut insera și alții, și în special **D-l Dan Alecu**, din cauza orei înaintate și a marelui distanțe ce caravana avea de parcurs la înapoiere mai ales că, din aceeași cauză, ea nu s'a putut opri la **Ion Corvin**, unde era așteptată — s'au intercalat doi tineri din localitate, **Andrescu și Piscă** ambii declamând versuri foarte frumoase.

Șezătoarea a fost încheiată de o scurtă locuțiune a D-lui **Pandora** prefectul plășii, care a mulțumit membrilor Caravanei pentru atât de instructivele și luminoasele cuvântări ținute și a relevat marea număr de tineri care a participat la șezătoare.

Corul condus de D-ra **Dumitrescu** a intonat, după această două imnuri patriotice.

Cronica Ostrovului

de CONST. N. SARRY

Când c'un om faci cunoștință — om mai simplu-ori mai de seamă.
Prima lucră ce te imbie, zice a'altii: cum li cheamă?...
Numele își au adesea mare tăle și mare rost...
Nu s'vorba... se întâmplă, nu o dată, ca un prost S'alo' un nume de te miră... Nume de învățat, de rege și când colo, să nu poată nici trei vorbe el să lege...
Eu n'înțin odată unii — de unde se trăgea, nu știu — li cheamă Magnificențiu... și ajunsese lustragiu!

Dar, în deosebi, la saie, târguleț și orașe,
Când acestea prind tunjă, sau hiesală încă o fașe,
Ele nu sunt botezate chiar apa întâmplător,
Ci li se găsește-un nume potrivit și vorbitor...

continuare în pag. 3-a

Scrisori de pe front

Cu „ELEFANTUL ZBURĂTOR” peste Marea de Azov și o întâmplare nostimă pe o plajă din Răsărit

de Alecu N. Dumitru-Demeiriod
Reporter de război

Din revărsatul zorilor, ziua se arată cumplit de călduroasă și pe aerodromul scaldat în lumina orbitoare a soarelui, totul pare modificat, în nemiscare absolută, sub văpăre de foc ce se revărsă din înalțuri, peste câmpia încremenită.

— Băieți, haideți să ne aruncăm dracului în mare, că dacă mai stăm locuți, crapă fierrea în noi, ne topim de viii hoțără ofițerul de echipă **Nicoae Cristescu**, admirabilul nostru **nea Nae**.

Peste o jumătate de oră camioneta ne debarcă pe șoseaua prăfuită de unde, în câteva salturi pe deasupra gropilor cu băltoace verzu și mirositoare, din care brotăceii, cu ochii holbați dădeau un concert asurzitor, ajunserăm pe lângă de nisip zgrunțos al plajei.

— Răcorși vă cât aveți vreme recomandă nea Nae bandei, ce se asvâră în apa rece ca ghița a mării, că ne întoarcem repede! La 11 plecăm în misiune...

Recomandăunca era de prios. După câteva minute numai, băieții eșiau din valuri învineții de frig, să se prăjescă la soarele torid, lungindu-se alături de șel.

— Să fie al naibei, că nu e ca la Mamaia! Iacă cineva, sugând dintr-un capăt de țigară **Apolo** dă, zic și eu că e plajă cu nisipul ca pudra și cu marea limpede ca apa de izvor!

— Unde mai pui dudule de acolo! adăose altul cu glasul clegiac și indicând cu un gest semnorial de silă chipurile de comparație, rusești de pe plajă aceasta, găsite în costume bălțate și adăpostindu-se sub umbreluțele preistorice de pe vremea „tătuțului Nicălat”, scoase acum la iveală și putăre cu mândrie, ca o culme a rafinamentului eleganței feminine.

— Apropos, **nea Nae**, întrebă șolțic, camaradul **Mengoni**: Care ți-ar place din astea? Și l'privi pe șel, cu un ochi închis, ca și când ar fi stat în puterea lui să-l ofere vre-una.

Nea Nae își roti cercetător privirea și, cu o seriozitate comică arătă către un grup apropiat, unde se făcea ravagii într-o pungă imensă de semințe de floarea soarelui:

— Uite-o pe aia, că-i ca tan-kul!

— Da' de ce, domnule? Il interpelă iluminată de un zâmbet, în cea mai bună limbă românească,

scă, doamna care fusese obiectul acestei masive comparații și, neiertătoare preferențe.

Nea Nae a rămas fără grai, în timp ce banda eșpa de răs, de uliala șefului și de senzaționala descoperire pe aceste meleaguri îndepărtate, a unei compatrioate.

— Ia te uită, măi băiete, la atâtea mi de kilometri de țară, asta zic și eu că-i formidabil! se minună **nea Nae**, când își reveni. Păi să mă scuzați conșă dar nu era vorba despre dumneavoastră!

continuare în pag. 2-a

„Tăcere, untre și muncă, prin această vom învinge”.

OBSERVĂRI LA ZI

E notoriu „năraval” Ostrovenilor de „a se lega”, de toți, de a persilla toate. Apucătura aceasta este însă sabie cu două tăisuri: Usturătoare, pentru alții, când e mânăită cu spirii de un om inteligent, se întoarce nemilos asupra autorului, când acesta e un prost sau rău crescut.

„Năraval” a fost destul de sugestiv și reușit subliniat de către directorul nostru, în următorul vers din **CRONICA** scrisă cu prilejul descinderii „Caravanei” la Ostrov:

„Ostrovenii se prezintă, cum li mai țitim și-alt' dat’:

Gita de... Impunătoră, parc' au toți (cu limbi, c-l... sult’

Și constatarea aceasta a fost confirmată într-o mare măsură, de un mic fapt, petrecut chiar **Duminea trecută**.

Un domn **Dumitrescu**, care se pretinde om serios, dar care are destule fapte neserioase la activul său, întâlnind pe Părintele **Stănescu**, președintele Căminului cultural, care se sbatea de moarte pentruca șezătoarea să reușească, cât mai bine, l-a apostrofat:

— Nu te mai lași, părinte, de „**MAIMUȚĂRELILE**” astea?

Ceeace nu l-a împiedicat însă pe același „domn” **Dumitrescu**, să aziste la „**măimutăreala**”, ba chiar între primele rânduri și să aplaudă pe vorbitorii.

Ba, la sfârșitul șezătorii, s-a apropiat chiar de d-l **Neicu**, primul nostru redactor, ca să-l roage să nu uite de a releva în darea de seamă a șezătorii și reușita corului condus de flica d-sale — ceeace noi am fi făcut și fără intervenția acestui adevărat „**MAIMUȚĂ**”, fiindcă producțiunile corului condus de D-ra **Dumitrescu**, au fost în adevăr reușite.

Dar, zi-l „**Ostrovean**” și... nu te mai uita la... limba lui!

Perdat

—o—o—o—

Scăderea prețului la mălai

Am anunțat într'un număr trecut al ziarului nostru că primăria a hotărât scăderea prețului la mălai.

Decizia primăriei în acest sens fiind ratificată de forurile în drept, s'a dat ordonanța comunală Nr. 20392 din 23 Iulie 1943, care stabilește pentru mălai următoarele prețuri:

Lei 32 kgr. loco moară;

Lei 34 kgr. la detașiști.

Așa fiind, începând de la așezarea acestei ordonanțe mălaiul se va vinde cu prețul de mai sus, iar infracțiunile la ordonanța aceasta se vor pedepsi conform Decretului-Lege Nr. 1127, publicat în „Monitorul Oficial” Nr. 100 din 1943.

O mare lacună

Chestiunea combustibilului lichid la Mangalia.

Se cunoaște însemnătatea ce o prezintă pentru plugărie combustibilul lichid, mai ales astăzi, când mai toate uneltele agricole au fost motorizate.

Pe de altă parte, trebuie reținută nu mai puțin și situația ce o ocupă actualmente orașul Mangalia, pentru economia noastră agricolă. (După afirmația ce ne-a făcut conducătorul depozitului din Mangalia al „Distribuției” cererile de combustibil pentru tractoare au fost în ultimul timp mai mari la acest oraș, decât la Constanța)

Așa stând lucrurile, ne miră că depozitul susnumitei Societăți la Mangalia — de altfel singurul depozit de petrol și derivate în localitate — se prezintă în halul în care se găsește, constituind chiar o primejdie.

Nedisponând decât de un singur rezervor pentru petrol, cu o capacitate de numai două mii de litri, — restul produselor (motorina, benzina) se ține în butoaie, aproape toate defecte.

Se poate ușor deci înțelege, de ce e permanentă lipsa la produse petrolifere la Mangalia și de ce autoritățile sunt obligate să pună la punct situația depozitului aflat în localitate, care, o repetăm, așa cum funcționează astăzi, prezintă și un pericol serios.

Călător.

CRONICA FISCALĂ

Suspendarea urmăririlor pentru debitele exercițiului 1943-1944

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința contribuabililor comercianți că s'a dispus suspendarea urmăririi debitelor din comerț și industrie stabilite pentru exercițiul 1943-44 până la 1 Septembrie 1943.

Până la această dată aceste debite nu se vor executa decât în limita debitelor din exercițiul precedent.

Suspendarea aprobată de Minister sus specificată, nu se aplică decât la acei contribuabili comercianți și industriași, cari au introdus împotriva proceselor verbale de impunere respective, apeluri sau cereri de revizuire pe cale administrativă.

În celelalte priveste dispozițiile, ce s'au dat de Minister în legătură cu stabilirea impunerilor la comerț și industrie, se face cunoscut că nu li s'au adus nici o modificare.

Nomiri de preoți în Județul Constanța

Preotul **Alexandru Nuță** a fost numit în postul de paroh al parohiei Răzoarele.

Preotul **Alexandru Zaharia** în postul II de preot la parohia Medgidia.

Preotul **Marin Răileanu** în postul de paroh la parohia Ciuguiuc.

Preotul **Vasile Chivu** în postul de paroh al parohiei Tari-verde.

EKIRGHIOL-BĂI

BAILE SIMIONESCU

cu nomol cald s'au redeschis

dela 15 Iunie a. c.

Sală de sudare
Camere la dispoziție

Stiri diverse municipale

— D-l Col N. Oprea, primarul municipiului, a vizitat din nou toate piețele și halele orașului, interesându-se pe teren de chestiunile de aprovizionare a populației. În piața Grivița, primarul Constanței a inspectat lucrările noilor clădiri edificare, dând dispozițiuni pentru ca ele să încegă mai repede.

— D-l Dr. St. Eremie, șeful serotului cultural și șeful al municipiului și secretar al consiliului de colaborare, obținând un concediu de odihnă de câteva săptămâni, a plecat într-o înaltă din Ardeal.

—xx—

Tribunalul Județului Constanța Publicațiune de vânzare No 6071 din 17 Iunie 1943

Se aduce la cunoștința a la a amatorilor că în ziua 23 (douăzeci și trei) Septembrie 1943 începând dela ora 8 dimineața, se va vinde voluntar — prin licitație publică, care se va ține în sala de ședință a Tribunalului Constanța Secția III-a — imobilul situat în Municipiul Constanța strada Killei No. 73 compus din un teren în suprafață totală de 453,60 m. p. formând lotul No. 37 din carel 313 din planul orașului Constanța, împreună cu construcțiunile de pe acest teren — deteriorate și degradate, considerate ca material vechiu învecinat la Est cu strada Killei, la Vest cu lotul 19, la Nord cu lotul 33, la Sud cu lotul 36. — imobilul proprietatea minorului Ion I. Nicodiu, din Constanța, afil în diviziune cu Aurel I. Nicodiu, major, domiciliat în com. Moinești Jud. Bacău, întrucât nu se poate împărți comod în natură — în două părți egale conform actului de expertiză d. la dosar No. 1822/42. Vânzarea este cerută de d-l Gheorghe P. Popescu din Constanța strada Aprodul Purice No. 9, ca tutore dativ al minorului Ion I. Nicodiu, pe baza Jurnalului de autorizare al D-lui Jude Tutelar al acestui Tribunal cu No 1928/1961/1942 pentru partea indiv. a de jumătate a minorului, iar pentru cealaltă parte de jumătate a coindiviz. lui Aurel I. Nicodiu, acesta a cerut și el prin petiția înreg. la Nr. 9852/943 — odată cu tutorele, ca imobilul să se vândă în întregime, conform Jurnalului acestui Tribunal No. 3685/1943.

Licitația și strigățile pentru înreg. imobilul vor începe dela suma de lei 201.440 (două sute unu mii, patru sute patruzeci) conform actului de expertiză dela dosar. Imobilul n'are sâr în.

Sunt somați toți acei care ar pretinde vre un drept de proprietate asupra acestui imobil, ca mai înainte de termenul adjudecării, să arate acestui Tribunal, pretențiunile lor, sub pedepză de a nu li se mai ține în seamă.

Președinte Indescritabil
Șef Portarel, Indescritabil.

Inspecțiile d-lui Ministru Petre Striban la Constanța

Inspecțiile d-lui ministru Petre Striban, subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne în orașul și județul Constanța, s'au terminat în ziua de 4 August.

În orașul Constanța, d-nul ministru a vizitat lucrările de pe șantierul tehnic ale municipiului. Au fost văzute lucrările de împietruire ale străzii Cumpenei din cartierul Brătianu, ale străzii Ing. Murelli din Vilele Noi și ale străzii Izvor din Anadolchioi. De asemenea au fost vizitate cele trei clădiri ale barierelor și căminul de zi dela Anadolchioi, admirabil administrat și întreținut, lucrările de asanare ale cartierului Tabăcării, rezervorul nou de apă de pe strada Călărăși, precum și lucrările de instalarea tramvaielei.

După inspecțiile pe teren, d-nul ministru a convocat în cabinetul primarului pe toți șefii de servicii cărora le-a cerut relații asupra activității în curs, ca și asupra activității în viitor. Aceștia au dat explicații pe bază de acte și grație asupra planului de sistematizare,

prestație, executarea bugetului și asupra aprovizionării orașului în special cu lemne. Activitatea culturală în municipiu a fost de asemenea una din preocupările d-lui ministru.

D-nul ministru a vizitat biblioteca și pinacoteca municipiului și a aprobat o subvenție de 200 mii lei ca prim fond de ajutorare a bibliotecii.

După aceea, d-nul ministru a inspectat inspectoratul general al regiunii prefecturii județului și primăria municipiului.

Cu acest prilej, d-nul ministru a examinat toate marile probleme: problema drumurilor județene și comunale, stăruirea comunale, construcția de localuri administrative și de grajduri comunale, problema coloniștilor, combaterea paupismului, asociațiile de comune, etc.

D-nul ministru a constatat cu satisfacție că asociațiile de comune activează, prefectura reușind până acum să cumpere 2 compresoare cu fondare străine de asociațiile de comune din răscompărarea prestației.

D-nul ministru a vizitat centrele administrative din comunele Domnița Elena și Ferdinand.

A mai inspectat pretura Mangalia, pe care a găsit-o în deservită ordine și comuna Albești, unde a pedepsit pe secretarul comunal.

De asemenea a inspectat primăriile comunelor Mangalia, Valul Traian și Iasarași, unde a constatat frumoase rezultate și comuna Palatul Mare.

Curierul Cernavodei

Dela Căminul Cultural. În ziua de 7 cri. a avut loc ședința de constituire a sfatului căminului Cult. „Preot. Chirescu”.

Prin aclamațiuni s'au hotărât următoarele: președinte al Căminului, d. avocat **D. Samarneanu**, vice președinte, d. na căpitan **Eugeniu Constantinescu**, învățătoare: secretar, învățător **Simion I. Munteanu**; casier, învățător **M. Dobrescu**. Repartizată pe secțiuni activitatea căminului se va desfășura prin Secția Culturală Minșii, încredințată învăț. **Gheorghe Hristache**, **Cultura Muncii** cu ing-agronom **Păunescu** cu subsecția bunelor gospodine încredințată d-nei învățătoare **Emilia Popescu**; cultura Sănătate cu **Dr. Tașu Toar** D-l președinte face cunoscut că Fundația a aprobat ca director al Căminului pe **S. S. preot Samolă**.

D-l **S. Măteanu**, cere să se hotărască locul de ședințe, spre a fi corespunzător lucrărilor curente, la care d-l avocat **Rădulescu** a făcut comunicarea că, în evărând, localul „Cercul Intim” cu întreaga avere, în valoare de lei 400 mii, va trece în patrimoniul Căminului.

În atenția d-lui primar. Se aștepta ca prin noul regim alimentar, să se rezolve criza de pâine, date fiind posibilitățile de aprovizionare cu grâu. Brutăriile primesc doar cantitățile de făină corată de grâu, corespunzătoare numărului populației; de ce nu se satisface necesarul orașului cu pâine?

Cine controlează fabricația pâinii, ori distribuția ei? Tocmai pentru că este din făină corată.

Făina să nu ia altă destinație; aceasta trebuie aflat.

Fapte creștinești. La stărușul serviciului liturghiei duminicilor, 8 Aug. 1943 preotul Samolă a făcut, în loc de predică, o cronică și comunicări.

Tot odată credincioșii de față au mai luat cunoștință că biserica a procurat o serie de cărți de ritual și odăjdii preoțești, cari urmează a fi plătite după tradiție.

D-l **Const. Ciocalopol** a început prin a plăti 4000 lei pentru odăjdii, după care a urmat fiecare din cei prezenți, achitându-se în câteva minute câteva zeci mii lei.

A fost o spontană manifestare creștinească vrednică de reținut. Între alte manifestări ale Cernavodenilor **S. Munteanu**

Cronica Ostrovului

(continuare din pag. 1-a)

Dumnezeu, Ostrovenii, întrebatu-văși vreadă
și întrebares mea de azi nu vă pară chiar ciudată?
Pentruce orașul vostru, — așază aci pe mal
și scâldat doar dintr-o parte de al Dunării în val,
Regretând și ea, de sigur, cu nu poate să-l înhațe
și să-l strângă ca o mamă în zăvoaște ei brațe. —
Totuși, împotriva Farel, poartă numele de OSTROV?...
...în bisericuța voastră, să notat, într'un zăvoar,
Că, în anul nra mie sute opt și douăzeci și-uns,
Târgul se afla în Bălță... Golo nu-l bătea nici tunu
și nici nu puteau Cercheșii ca să-l prade-așa ușor,
Ducerea stând ca o mamă și-apărănd al ei fecior,
(Deși brațul își'al apoi — spun învoarele bătrâne —
li trecea chiar cu piciorul pe cinci-peșce căpâfâne,
Căci pe-atuncu țărăntuța PLĂTINA nu exista,
Ca să-i poartă cu dăimul peste gâră transporta...)

Când năvălitorii însă zi de zi s'au domolit
și locuitorii pașnici din Ostrovul ocultat,
Dumnea frumos trecută și treptat se așază —
în această 'n toată vremea binecuvântată țară,
Stăpâni atunci de-un Pașă, — dar în care ei și-aveau
Din strămoși, ogorul, via și tot timpul la muncă...

Strămutându-se 'și-adus-au și avutul și alcovul,
Dar pe lângă toate-acestea, însuși numele: OSTROVUL!

Dintre noi pașini sunt astăzi, cari să-și dele bine seamă
Ce nu însemnat VALAHII, care, fără nicio teamă
De puzderia de bărbari, neclonjiți au stat aici...
Ei n'au dovedit prin asta numai suflet de voinici,
Ci au pironit printr'înși și statornicia dovedă, —
Căreia de-acum în cale nu-i mai stă nicio țagadă —
Că Dobrogea, din Sulina până 'n capătul-i fiesc,
Fost-a, este și rămâne patrimoniul românesc!

Am mai spus-o și-o voi spune că, Dobrogea ast'a noastră,
Care, ca o mamă bună, ne-a hrănit cu samurastră,
Când sălbatecii în lugez lădalele li pustiau —
Poartă'n ea atâtea semne, cari mărturisesc pe pleau,
Cine-i în stăpânitorul; cine, adevărat părinte...
Și a lepezilor voce nicăieri, năicând, nu minte!
Când istoria-amuțește și-orice documente tac,
Piatra, prin vârbirea-i mută, vine tutovor de hac!

Movilițele acestea ce vă stau aci, în lăță,
În istoria nescrisă ele servă de prefață,
Fiecare dâmb vorbește în al său lăuntric grai,
El nu-ți cere decât suflet și pricepere să ai...
Și oricine se-upuca-va cât de cât puțin să scurme,
El în sânul acestor dâmburi desgroa-va sfinte urme —
Urme din cari pân'și orbul izbuti-v'a descifra
Ce a fost cândva pe aicea, în această Dobrogea...
Căci Legiunea Unsprezecea PIA CLAUDIA „fidelis”
Ce-și avea în Durostorul pe atuncea citadela,
Urmele își presărat-a până dincoace de-Ostrov
Cărămizi prin vii găste își vorbesc ca din brzos,
Iar o piatră ce-a fost dusă la muzeu, în Capitală,
Face să nu mai rămână niciun fel de îndoiată:
Și inscripția citeață și sigiliul roman,
Întăresc descoperirea mult mai mult ca un firman!

Dar, pe-aci, nu-s doar reliquie bizantine și latine
Resturi de civilizații ante — cum și post — creștine;
Ci pământu-ădăposteste alte urme și mai vechi,
Ale altora ce'n urmă, cu Romani legau perochi.
După unii, SUCIDAVA, vechi Dacia-ăsezare,
Ar fi fost pe-ostrovul ălat, al PACUICULUI LUI SOARE...
După alte surse însă, în Ostrovul cel de azi
Își aveau gospodăria Dacii noștri camarazi, —
Cari, luvinși în luptă dreaptă, au legat apoi frație
Cu Legionarii Romei transplantati aci, 'n solie,
Ca 'mpreună să închege, într'un chip cavaleresc,
Națiunea românească și poporul românesc...

Când dar așternutul vostru e pe-așa de scumpe moște,
Nu mă mir de loc că-Ostrovul repetat putu renaște...
Alungați strămoșii voștri de „bozgunari”, de război,
Ei, ori se-ascundeau în Bălță, ori treceau pân'la Ciocol,
Poposeau la Călarășii, ori mergeau la Magureni
Și-alte târguri de prin „țeară”, cu 'ncercate rubedenii...

Știu, de câte ori Ostrovul a trecut prin glonț și foc,
Nici la **șapte zeci și șapte** el n'a fost cruțat de loc...
Și nu numai ienicerii se dădeau la prădăciune...
Moscovitul pravoslavnic — blestemata spurcăciune,
Care'n numele C-e-diței și a Sfântului Hristos
Ne-a întors'n atâtea rânduri și pe față și pe dos —
Colții și-înfigea cu sete, ca o ne'nblănzită fiară
Și în dreapta și în stânga, oricând trecu prin țară...
Chiar atunci când noi li furăm frați alături și-aliși
— Și-asta n'a fost doar odată! — tet ieșirăm sfârtecași.

Le-amintesc acestea toate celor cari, porniți pe grabă,
Fără multă chibzuială, stând nedume își, se'ntreabă:
— Ce cămăi noi în Crimeea? În Crimeea? În Caucaz?
Ce ne trebuie atâtea jertfe scumpe și năckz?
Ce umbliam după himere, când sărirăm astăzi hopul?

Socoteal'ășa o face doar un creoz slăbănog.
Noi știm bine că, atuncea, când scoți ursul din bărlag,
Păs cu pas te îți de dânsul, l-urmărești cu tot avântul,
Până ce îți vine bine și-l faci una cu pământul...
**Că de n'om sdrobi noi capul fiarei dela Răsărit,
Nicio zi mai liniștită n'avem de nădăjduit!**

Vredniai însă Ostrovenii, cum scăpau de sub cătușă,
Rătăcirea cu ei și-Ostrovul — ca și Phoenix din cenăși...
Astfel valurile soartei scursu-s-au un după an,

Peste al, grăbiți, trecuți un dușman după alt dușman,
Pân' la „REINCORPORARE”, — când, mași sub zăvoare
De-a lui Carol I. oaste, care, 'n brava ei poroace,
Învingând pe Osman Pașă, col vestit și încercat,
Nu 'nălța doar România pân' la rangul de Regat,
Lanțurile țărâmbându-i ce-o jineau de mult vasală, —
Ci salva Rusia înălți mu' întunecata-i fals
Și-arrând mablar de firmare pe-al Neațăndării rug
'iberă întodeoacă și Bulgaria de jug,
Teți voștri, isolați, mândri de-a se și acasă,
Își gătiră orășelul cu pe-o tîndră mireasă
Și n'au pus nici înzestre, cu de toate și din plin,
Credincioși în Providență și în noal lor destina...

Dar, păcat, că'n scurtă vreme, tocmai'n dălbă deslătare,
Li pândia din întuneric altz crud, încercare:
Fioșera blestemată — încă-n 'n veci pe pustii! —
A venit să nimicească renumele lor vli...
Îi era mai mare jalea, să vezi sute de pogoaie,
Încălcate până deunăzi cu verdeași și broboane,
Cura se ofilesc cu 'ncetul, se 'negrăsc și se usuc,
Prăvălindu-se 'n cărbune, trunză, viță și butuc!

În... cântec ni se spune că a omului tărie
O întrece pe a pietrei... Hărăzit a fost să fie
Ostroveanului s'arste că-i mai tare ca un om...
După ce el rămăsese fără vie, fără pom,
O lăcătar dela „sila”: jara arsă ca o țască
El s'a apucat s'o sape și în ea să răsidească
Vițădusă de prin lume — din America și-Aiger —
Cu un ochiu privind Pământul, iar cu celălalt spre Cer...
Binecuvântarea slăntă se-arră în scurtă vreme:
Azi, împrejurimea toată de pomel și struguri geme!
Iară glia ce culcase pe-Ostroveanul, de istov,
L-a pus țărâși pe picioare, dându-i „ghiurghiuliu” de-Ostrov.

Centru de cultură de vie, cu o lăimă meritată
N-a nesocotit Ostrovul nici cultur' adevărată, —
Chiar pe vremea Semilunei și a despotismului
El ținând mereu aprinsă fața românismului...
Dascălul vestit Petrescu — un predestinat de soartă —
Căruia Căminul... o lăimă numele li poartă,
Din Silistra 'nvecinată vă dădea indemo mereu,
Să vă țineți limba mamei și credința 'n Dumnezeu...
Lui urmași alți apostoli să-i continue elanul;
OPREA, antemergătorul și perechea EFTUȘANU —
Dascăli devotați catedrei; lângă ei apoi BOBOC,
Cari purtau, în guri și 'n inimă, românescul, sfântul, foc
Și ne-au dat atâți discipoli, cu cultură, cu busolă,
Din cari unii li văzărăm chiar Primar la metropolă.
L-ați ghicit: POPESCU GHIȚĂ, cel camințe și modest,
De-ani îndelungați prieten, nu ezit să li-o atest.

Tot din vreme avuse-Ostrovul lângă Școala și Altarul,
Pentru care chiar un Pașă ajutase cu dinarul —
O biserică al cărei pravoslavnic slujitor
Nu ținea de Prea Sfințitul Scaun dela Durostor,
Ocupat cândva de DASIU, pomeniți și-azi în biserici
Și de alți Vlădici de seamă, cu renume printre clerici:
IERONIM, Cuviosul, după'al cărui blând cuvânt
Înșiși Turcii cei habotnici, ci-că se dădeau în vânt,
ATANASE, înțeleptul, cu statura lui înaltă,
Care amuțea c'o rugă pân' și broaștele din baltă,
Și 'ntre ei, cu osebire, Cărturarul IEROTHEU,
Care azi sălășluțește, strălucind, în empireu...

Totuși, tipicari, VALAHII, prea canonici și fanatici,
Pe Vlădici din DUPOSTORUM ei li socotiau „schismatici”
Și plecau în SIRMIIUM*) tocmai, după hirotonisare,
Cu desagați plini de gălbenu, nucii, pești, icre și „prostire”, —
De-unde se 'ntorceau „popi” gata, dezlegați de... vârcolaci,
Cu „batalamă” la mână și cu dreptul la... colaci.

În biserică de-aicea s'a păstrat prelungă vreme
Cea dintâi „stea” dobrogeană, cu sfințite diademe —
Stea cu care, în toți anii, prin jîntu 'ntreg umbliand,
Se cânta frumos colindul Nașterii Celui-prea-blând...

Dar biserică aceasta cu tradiții ideale
Printre slujitori avu-a „fețe” chiar... originale:
S'amintesc de POPA TUDOR, cu 'nverzitul lui potcap,
Care un căpăstru puse protopopului în cap,
Că-i ținea de scurt cum face tinerilor spovedanii
Și-l amenința într'una cu tot felul de pășanii...
Dar părintele VASILE, sacosul doar prin... instinct,
Căci el numai în Psaltirea-i slova o vedea distinct, —
Dăruit de har pe care li transmite în continuum,
Har ce se vedește astăzi în nepotu-i ION DINU, —
Avocatul, profesorul și-unul și-altul pregătit,
Dar în care teologul stăruie neconstant...
Și figura prea smerită a Părintelui STOIAN,
Care, pân' în bătrânețe, cu același sfânt elan,
Intonat-a Axionul Maicei celei prea curate —
Maica precista lecioară, cea slăvită întru toate, —
Care, iubitor de plante, veșnic c'un cuțit la brâu,
N-a lăsat nealțoată nici tulpina dela... grâu!
S'amintesc — ce greu îmi vine! — de Părintele BADAȘCĂ,
Căruia dat li fusese, tragic, bietul, s'o sfârșească —
Tamponat între vagoane și turtit ca o surcea,
Când cu soața și copiii din refugiu se 'ntorcea...

N'am mai vizitat Ostrovul. Și-uite-mi pare că 'n povești...
Cât era el „căraruia ce ducea la București”
Nu trecea o săptămână, să n'o iau pe-autostradă,
Să m'opresc, să trag o dușcă, să vad prieteni, să mă vadă...
Astăzi poposit în grabă, ce mi-e dai, ca să constată?
Ostrovenii se prezintă cum li mai știam și-alt' dat:

*) MIEROVIȚA din Jugoslavia de azi — reședință, pe timpul stăpânirii turcești, de mitropolitii greci.

Din realizările Preterii dela Adamclisi

Cu prietelul descendenții de de
unăzi a Caravanei noastre la A-
damclisi, după grădăria care a
fost onorată de prezența d lui
Col. Ignăciuc, prefectul jude-
țului, d l pector al plășii Petre
Petrescu luând la sfârșit cuvân-
tul spre a mulțumi atât d lui Pre-
fect cât și membrilor Caravanei,
a făcut următoarea expunere a
realizărilor din plasa d sale — ex-
punere pe care din lipsă de spa-
țiu o reproducem astăzi.

După o înimoză introducere,
d-l Petre Petrescu a spus în con-
tinuare:

În anul trecut, în acest sat, s'a
terminat construcția unui salon
la școală, din contribuția princi-
pală a locuitorilor și munca lor
obștească; deasemenea s'a făcut
reparația unei cișmele

În satul Urloia, s'a construit o
baie populară la care locuitorii
au contribuit și cu bani și cu
muncă obștească. — iar Prefec-
tura cu însemnat sprijin bănesc.

Tot în satul Urloia, s'a const-
ruit un cimitir simbolic al eroi-
lor, cu lăntână și cu o troiță
numai prin contribuția locuitorilor.

În sfârșit tot în Urloia, în a-
nul trecut, pe cât a fost de ne-
cetos și cât este de mic satul, s-a
mai adunat și însemnată sumă
de 500.000 lei pentru a se ter-
mina construcția bisericii care stă
începută de câțiva ani.

Anul acesta — în puținul timp
care a trecut, din campania de
construcții — se poate vedea în
sfântul locaș din Adamclisi cum
grăție talentului și mai ales gra-
ție dragotiei și devotamentului cu
care părintele C. Lembetu, parohul
acestei comunități — înțelege să și
îndeplinească misiunea sa morală,
și-a neglijat toate interesele per-
sonale și a apucat de spală fu-
mul depus pe pictură și pictea-
ză din nou biserica, o p e e a
care este de o înapreciabilă va-
loare artistică, cât și materială.

La această lucrare, deasemenea
au contribuit cu bani locuitorii
satului Adamclisi și tot ei s'au
oferit să mai contribuie, pentru
modificarea clopotniței și const-
rucția unia nou.

La lei, în satul Zorile, de cu-
rând s'a sfințit o cișmea pe islas,
din bani și din munca locuitor-
rilor, sub conducerea și îndem-
nurile preotului și a d-lui învă-
țator respectiv

Cu ocazia sfințirii acestei ciș-
mele — în propunerea și îndem-
nările noastre — populația care
a asistat la sfințire într'un covâr-
șitor elan de patriotism și dra-
goste de interesul obștesc, a sub-
scris o sumă de 100.000 lei pen-
tru construirea încă a unei ciș-
mele de mai mare importanță și
s-au mai făcut angajamente, că,
deindată ce va li posibilitate,
locuitorii vor căra piatra necesară
și vor contribui, pentru constroi-
rea gardului la cimitir

Nu putem trece cu vederea că,
tot în această comună, pentru
colecta din 20 Iunie și pentru Pa-
latal Invalizilor — deși este co-
mună oarecum săracă, depe urma
a 5 ani secetoși care s'au scors,
totuși s' adunat apreciabilă sumă
de 130.000 lei.

În sfârșit — la prestație — s'a
depus toată răvna posibilă cu
rezultate foarte frumoase, popu-
lația fiind conștientă de valo-
rea și folosul care li aduc aceste
lucrări.

„Tăceți! Un cuvânt poate
distruge mii de vieți”.

Cronica Ostrovului

Oata de... Impunătoră, pasău toți nu linbi, ci... soie; lar cucoanele găsite, înepate și iudule. Si cu toți alții de vârstă și dispoziți în viață... Asta toate-a vreme bună; dovădăscă că-i baraclet!

Gândul însă mi se întoarce și văd că-i lipsesc din urmă... Oraș destul ne este viața, totuși rău e că se curmă... Va înc-o mărturie: împin să-și dăci ai... Și nu m'am scaldat tot timpul în belșug și în râu de lani. Totuși ași dori — spun sincer — a'ating vârsta chiar de-o mie. Dacă nu e cu puțință, să trăiesc o veșnicie. Cu genușchi plăcătă eu, totuși, rog pe bunul Dumnezeu, Care învârește viața la furnică și la leu, Ziarele să nu-mi rețeze, în suprema-i îndurare, Ca să văd cu dumniavoastră, iarăși România Mare!

Da, lipsește mulți înși din urmă... Dorm sub cubeeza dealului... Unde e LĂMBĂCIE ANGHIEL? Unde-i „BOTU-CALULUI”? Doi Primari, din care primul, dând chiar ei așez cu sapa, V'a adus, spre pomenire, tocmai dela Japcea, apa! Cel de-al doilea grămădi-a milioane în mod fervent, Ca, în urma-i, COANA RIVA să le vâre la DERVENTI... Din atâția „șefi” din vremuri, astăzi căți din ai rod casă?... Unde-i vâpăcicul STRAPOPOL? Dar PETRESCU, zis „Vânjosu”, Cu mușchilatură forte și pretenții de boxer? Unde-i Captan POLIMENI, cu ațura-i de boier? Dar DUMITRU COJOCARU, cel ce-a spintecat o vacă, Fiindcă proaspăt înc'altoiul, i-l rupșese de pe-o cracă? Unde-i Vameșul GEORGESCU, tatăl dirijorului GEORGE, care elev încă al Conservatorului, La Ostrov voină să cânte din violoncel odată, Toți își detără părerea „stante-pede” formulată: „Flăcăiașul are stofă; trage din arecuș frumos; Un cusur el are însă: cântă oarecum cam... gros”! Unde e ARAP pescarul, care bea o săptămână? Unde este HARALAMBE, cel cu „Borviz” din... Iantănu? Dar ALI CHERESTEGHIU, cu năsoiul cât un leu, Făcaciastul NEOGOSCU, cel nemiș și „suicimes” ?... Unde-i factorul LĂMBESCU, cel încovoial de zăle, Care-și ascundea „litruța” în cutiile poștale? Unde e zăpăcicul străgănic BUCUREANU, cel posac? Unde o mai fi Primarul, iutele HAGI MISAK, Care, singur, concepușe un „păian” destul de mare Pentru o publică grădina și depositul de sare?... Unde, unde-a toți aceștia și alții, atâția alți?... Toți trecură sus în Ceruri, dincolo de norii „nași”... A rămas doar KEMAL PAȘA, tot în moara ce-și cîntăie Și cu BOBA, toptangiu de cireși și de caise!

Înșirând acest pomelnic, reușii să-mi dau eu seamă Pentru ce toți Ostrovenii rar pe nume ei se cheamă Și și-au dat câte-o poreclă... Numele o muritor, — În timp ce porecla însă se înfige în popor Și rămâne de-amintește, cât e lumea și pământul De vremelnicul pe care l-a 'nghiițit de mult mormântul.

Astfel vă voiu da aicea din porecle un șirag: Cotofană, Cocoșelu, Caracas, Balbac, Briceag, Mută-casă, Varză-verde, Roade-lier, Bicaț, Cencăru, Spărcă, Slamna, Hoțu, Șopu, Moșu, Busuțor, Catăru, Cântă-băie, Urla, Știrbu, Cretu, Postea, Ciobăgiu, Condumaz, Lețcaie, Lungu, Pisicăr, Ciolac, Hangiu, Fătălia, Văjălia, Roibu, Roșu, Chibuțoala, Damarică, Bădăracu, Socoteală, Mogăldoala, Baba-Chira, Țărănoiu, Fildeșiu, Inimă-rea, Burtea, Dădea, Putcă, Ursu, Binbași, Bidechiu, Chioșea, Lefter, Duda, Delieniu, Danciu, Zavergiu, Parpală, Cengea, Caranganiu, Dolea, Cimpolău, Pârli-oala, Croitoru, Cochirleanu, Mișca, Chircea și Zaim Și încă unu: îl cheamă Storcee, însă ce, nu pomenim!

Pău' acum, cum văzurăși, am expus mai mult trecutul... Și prezentul — și ei — însă, preșios își dă tributul: Din pământ, din iarbă verde, văd la voi c'a rădărit O modernă baie cu-aburi... Și-i pe cale de zidit, Sub aceleși auspicii și-o electrică uzină, Care în stradă și acasă să vă scalde și în lumină... Meritați deci, mic cu mare, ca să fiți fel citați, Căci veți fi de azi înainte și spălați și luminați... Dar băgați de seamă bina — nu vă 'nșele toate celea: Modernismul foarte adesea îi ia omului și... pielea!

Da, prezentul îi cinstriți și frumos și în deajuns... În măcelul ce atâtea pipirici fine a pătruns Ca și-ai' dăi' adușorăși jertfe foarte prețioșe: Tânărul FILIMONESCU, care în lupte căpătase Ordinul „Mihai Viteazul”, e căzut ca un erou... Și căți alți bravi ca și dănsu, răspunzând ca un ecou La apelul scumpei Patrii și făcându-și datoria, Și-au în epiliții chemarea și salvat-au România!

Toți acești viteji de seamă fie pomeniți în ve-i Și nu numai în altare și în discursuri calde-ori reci, Ci și în suflitele noastre încrustați ei să rămână, Căci cu sânge ne fixară noua graniță română. —

Încă un cuvânt și capăt îmi voiu pune la tiradă. Știu ce-aveți de mult pe suflet: falnică autostradă, Ce-i sortită ca să fie drum internațional, De ce s' ocolească Ostrovul și s'o ia pe sus, pe deal?... Recunosc că aveți dreptate și încă o dreptate mare... De aceea și eu astăzi vă voiu face o urare: Strada ast' așa doriți, s'o vedem, chiar mintenaș, Pardosită, complectată, coborâtă în oraș Și împodobind Ostrovul, să scurteze mult distanța Și să lege, trup și suflet, Bucureștii cu Constanța!

CONST. N. SARRY

Scrisoare depe front

(continuare din pag. 1-a)

— Fi, lăsați vă rog, că n'o să reuși acum să dregeti busuțocul rău compatricioș, desvîndu și minunații șirag și dînșilor.

— Așa mi se pare și mie! conveni el galant, după care urmă — cu respectarea desvîrșită a formelor de politețe — prezența rea șefului și a celorlalți băieți. Mus-dimeea de p în prețur privea îndobitocită de mirare, cum îi sărutăm noi mâna acelei ucoane, despre care aflăram că era româncă, în serviciul Crucii Roșii Germania.

Româna noastră mulțumișă că-și afișe în mod atât de neașteptat ompatrioșii, ne iuvită amabilă, pe seară, la dansa, spunând că își sărbătorește ziua de naștere. Am primit, prefăcându ne entuziașimați, cu toate că știam că în acea seară vom fi la atâtea sute de kilometri distanță acolo unde ne chemau rosturile noastre ostășești.

Și acum, la drum. Uriășul trimotor necherzând din toți bojocii mîilor lui de ai putere, cu toată greutatea sarcinii, se deslipe ușurel de pe pistă și se înfișe în oceanul aerian. Atât el cât și elialți tovarășii ei săi din grupul aflat sub obediția lui nea Nae, poartă ca semn distin tiv un elefant, eiașe înseamnă la propriu, forță și hărnicie iar la figurat, ceva care aduce cu nobilul și simpatiecul exemplar — pe cale de dispariție — al citadinului bon-homme, cărui prieteni îi spun la nevoie trompă; pe vremuri acestor samariteni milostivi li se spunea „trașci cu cioc”. Dar nimeni nu știa pentru ce.

Ne îndreptăm spre mare, peste care trece drumul nostru obligat către locul unde și ația așezarea de campanie un tatea cu care trebuie să facem legătura și, zburăm deasupra acestui oraș, pe malurile căruia am avut, mai acîneauri, mica și nostima noastră aventură. Privită de sus, localitatea apare măreață, cu zecile de furnale ale industriilor sale, cu casele de pe pereții cărora nu se mai distinge lepra tenculeliilor oșcovite și cu străzile largi și imens de lungi în furnicarul cărora nu mai poți deosebi mizeria celor mai mulți reștori, de eleganța barocă e femellor.

Când evoluăm deasupra plajei pe care, poate compatrioata noastră, însă mai zăbovește amestecată în mulțimea peștrișă, privesc o clipă, de pe locul pilotului scund pe care-l ocup, figura calmă a lui nea Nae, care cu mâinile pe manșă, urmărește acul compasului. Mă surprinde și, izbucnind amândoi în răs. Dela locul său situat între noi, mecanicul care nu mersese la plajă și nu cunoștea cum devine cazul, ne privește nedumerit. Mai târziu, la capătul că lătoriei, îmi mărturisise cîșșit:

— Când am văzut că radeați așa, pe veresie, deși străbăteam un drum pe care mișună vânătoarea rusească, să iertați da' am crezut don' elev, c'ați înobunită și dumnevoastră și don' sublocotenent! Păi ce, e de mirare, pe căldura asta?.

Deasupra mării încercăram mitralierele de bord. Merg de minune. Pe aceasta, din turela din față, o voi mânui eu la o adică. Apoi, uscatul se ștersc pe linia orizontului și plutim între cer și mare pe seama compasurilor și a biletelelor de relevment, pe cari ni le strecoară din când în când, maestrul radiotelegrafist Jora, care stă la post, între aparate

tele sale, foarte atent, cu eșera la urechi

Prin plexiglasul uștel din spate, arunc o privire fugitivă înăuntru. Toți sunt cu mâna pe mitralii reșcrulând zărilor, cu încordarea pe fețe. Străbăiem doar un drum puțin de pericote la tot pasu. Cercetez și eu, cu aceeași frămîntare interioară câmpul vizual ce mi se deschidea prin țoră și desprind mînerul mitralierii din butonul de fixare, ca să fie mai la îndemână.

Numea nea Nae ațigșeză un calm imperturbabil. Hei, câte o văzut el, dacă ar fi să găveștească numai despre misiunile executate astă iarnă, în în ercuirea dela Stalingrad, unde „eifanșii” săi au făcut adevărate minuni!... Dar e greu să-l faci să vorbească pe acest brav sburător despre amintirile lui, peste cari a tras modest vâlul tuturor uitărilor. Vorbește însă pentru dănsu, cele mai înalte decorațiuni cari pot să ațeste vitejia: Crucea de Aur a Virtuții Aeronauticei Virtușe Militară, Serviciu Credincios tot atâtea semne de măreață și droșcă cinstire.

Am străbătut marea de Azov și, curând ajungem acolo unde ne ațicăpă bravii noștri camarazi dela escadrila Stikas, de sub comanda virtușului L. comandador aviator Fr. Galleno. Ce s'a petrecut cu noi deasupra mării, între cer și apă, are acum puțină importanță! Principalul este că am ajuns la destinație, că misiunea a fost îndeplinită. Și nu ne bucurăm atât pentru noi cât ne satisface bucuria pe care o citim pe fețele înșterelor sburători români ai miraculoaselor Sinkasuri, cari ne-au așteptat cu nerăbdare și cari ne-au pândit așrișie pe cerul dominat de ei cu atâtea frățescă acelinște pentru soarta noastră.

„Elefantul sburător” este în tîmpinat cu mișcătoarele lor manifestățiuni de simpatie. De pe scăunelul lui Jora țicăne ne vos în pârghia manipulatorului, raportul la baza de plecare:

„Misiunea îndeplinită. Aterizat condițiuni normale. Nimeni important de raportat”.

Cap T R. Alecu N Dumitru Reporter de război S.M.F pentru Aeronautica

—XX—

Tribunalul Județului Constanța Secția III-a

Extras din

Publicațiunea de vânzare No. 7095 din 20 Iulie 1943

La stăruința creditoarei Leonida Et. Co. Societate Anonimă Română, cu sediul în București Bulevardul Tache Ionescu No. 28—32, reprezentată prin D. niș Constantin Leonida și d l avocat Eugen Neculau (Monitorul Oficial No 42.941, cu domiciliul ales la d l avocat O. Constantinișidî din Municipiul Constanța strada Șarlat Vărnăv No 39, se vinde prin licitație publică, care se va ține în pretoriul acestui Tribunal secția III-a, în ziua de 19 (nouăspre zece) Octombrie 1943, începând dela ora 8 dimineața, imobilul proprietatea debitoarei Eugenia Ion Dumitriu, personal și în calitate de tutore legală a minoreilor ramași pe urma detunatului său soț, anume: Silvestru I. Dumitriu și Viorica I. Dumitriu, cu domiciliul în Municipiul București strada Ghiță Adamescu No. 19, pentru pista sumei de

INFORMAȚIUNI

Ținem să informăm pe abonații noștri că, pentru moment, nedispunând de nici un încașator, abonamentele se achiță numai la Administrația ziarului. Oricine s'ar prezintă spre încasare, chiar prevăzut cu chitanțier, să se știe, că nu are dreptul de a încasa. Vom anunța la timp numele persoanelor împuternicite de noi spre a face această operațiune.

Duminică, 22 August, Caravana va poposi la Ion Corvin, unde, în pădurea care adăpostește „Fântâna lui Eminescu”, își va ține șezătoarea, la care vor participa și locuitorii de prin celelalte sate d'mprejur.

La Centrul Național de româniizare, fiind vacant un post de ajutor—contabil, doritorii cari posedă studii comerciale să se prezinte la sediul C.N.R. str. I. C. Brătianu Nr. 38, cu actele ce posedă.

FEMEILE LA TOATE, să cunoască și bucatăria, se caută de îndată. Adresa Redacția ziarului.

Sava Z. Radu, din Constanța, str. Carol 274, pierdut autorizația de intrare în port, o declar nulă

Stere Vasilescu, din Constanța, str. Sabinelor No. 14, pierdut Buletinul Biroului Populației Constanța îl declar nul.

Maria Tahe, din Constanța, str. Pătre Carp No. 6 pierdut Buletinul Biroului de Populației Constanța, îl declar nul.

Maria Cornea, din Constanța, str. Belgugui No. 24, pierdut Buletinul Biroului Populației, îl declar nul

lei 457.917, capital, plus procentele ieșăie dela 1 Aprilie 1942, până la definitivă achitare, plus onorar de avocat și cheltuieli de urmărire și vânzare silită pe baza actelor investite cu formula executorie aliate la dosar și care imobil se compune după cum urmează:

Imobilul situat în Municipiul Constanța, str. Basarabiei No. 16, construcție nouă din zid, format cubist, acoperit cu oțel și se compune din: trei camere mari, hol, bucatărie bae două cămări și WC și are următoarele vecinătăți: Latura principală Str. Basarabiei în spre Răsărit, în Sud Est cu proprietatea Păuleș, în Sud în fund cu proprietatea d-nei Balașa P. Vlad, imobilul este construit pe o suprafață de circa 100 m.p. din suprafața de circa 250 m. p. și e compus numai din parter și pod, camerele sunt pardosite cu parchet, are și sobe de teracotă:

Licitația și strigările vor începe dela suma de lei 360.000, minus 25%, conform legii din 5 August 1938.

Alte sarcini nu s'au găsit. Sunt somași toți acei cari ar pretinde vreun drept de chirie, privilegiu, arenda, ipotecă etc. asupra acestui imobil, să arate așrate acestui Tribunal, pretențiunile lor, mai înainte de ziua vânzării, aceasta sub pedeapsa de a nu li se mai ține în seamă,

Dosar de vânzare No. 2877/1942 secția III a Președinte, Indescifrabil.

Șef Portărei, Indescifrabil.